

Sygn. akt **XXVII Ca 1024/20**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Ada Sędrowska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Anna Arczewska

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2021r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **S.A. z siedzibą w W.**

przeciwko (...) **AG z siedzibą w K. (Republika Federalna Niemiec), działająca przez Oddział w (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 24 lipca 2019 r., sygn. akt II C 5740/18

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz (...) AG z siedzibą w K. (Republika Federalna Niemiec), działającego przez Oddział w Polsce (...)S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W. kwotę 135 zł (sto trzydzieści pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.**

Sygn. akt XXVII Ca 1024/20

UZASADNIENIE

Z uwagi na to, że niniejsza sprawa podlegała rozpoznaniu według przepisów o postępowaniu uproszczonym i Sąd odwoławczy nie przeprowadził postępowania dowodowego, stosownie do art. 505¹³ § 2 k.p.c. uzasadnienie wyroku ograniczono do wyjaśnienia jego podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy w sposób wszechstronny i prawidłowy wyjaśnił okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy oraz poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne i prawne. Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej

sprawie pozwala na stwierdzenie, że Sąd Rejonowy nie dopuścił się uchybień zarzucanych mu w apelacji. Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy przyjmuje stanowisko Sądu I instancji za własne.

Postawienie zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. wymaga wykazania, że sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, to bowiem może być jedynie przeciwstawione uprawnieniu sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów. Nie jest natomiast wystarczające przekonanie o innej - niż przyjął sąd - wadze poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie przez skarżącego. W judykaturze powszechnie przyjmuje się, że zarzucenie naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów nie może polegać na przedstawieniu przez stronę alternatywnego stanu faktycznego, a tylko na podważeniu podstaw tej oceny z wykazaniem, że jest ona rażąco wadliwa lub oczywiście błędna (zob. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2001 r., II CKN 588/99, LEX nr 52347; z dnia 2 kwietnia 2003 r., I CKN 160/01, LEX nr 78813; z dnia 15 kwietnia 2004 r., IV CK 274/03, LEX nr 164852; z dnia 29 czerwca 2004 r., II CK 393/03, LEX nr 585758). Jeżeli bowiem z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.) i

W analizowanej sprawie Sąd odwoławczy nie dostrzegł w rozumowaniu Sądu pierwszej instancji logiki. Z treści dokumentów złożonych do akt wynika, że lot wykonywany był przez przewoźnika (...), co wyraźnie zaznaczona na biletach, a istotne było dla ustalenia legitymacji biernej pozwanego. Opóźniony lot z dnia 13 października 2017 roku z F. do F. na trasie F.- F.- W. obsługiwany był przez spółkę (...) GmbH. Historia rezerwacji lotu (...)k.40/ zawiera dopisek, że lot był obsługiwany przez (...).

Pozwana (...) A.G. (Spółka Akcyjna) i (...) GmbH (Sp. z o.o.) należą do jednej grupy kapitałowej, jednakże są to odrębne podmioty prawne, będące różnymi spółkami niemieckiego prawa handlowego. Lot został wykonany przez (...) GmbH, a zatem tylko ten podmiot, jako przewoźnik obsługujący ponosić odpowiedzialność za nieprawidłowe wykonanie zobowiązania.

Zaznaczyć należy, że podstawę prawną dochodzonego przez powoda roszczenia stanowił art. 5 ust. 1 pkt c rozporządzenia (WE) nr 261/2004 zgodnie z którym w przypadku odwołania lotu, pasażerowie których to odwołanie dotyczy, mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego zgodnie z art. 7 rozporządzenia, chyba że: jest spełniona jedna z trzech przesłanek egzoneracyjnych wskazanych w podpunktach i, ii oraz iii. Podmiotem odpowiedzialnym za wypłatę odszkodowania z tytułu odwołania lub opóźnienia lotu jest obsługujący przewoźnik. Zgodnie z art. 2 lit. b) rozporządzenia „obsługujący przewoźnik” oznacza przewoźnika lotniczego wykonującego lub zamierzającego wykonać lot zgodnie z umową zawartą z pasażerem lub działającego w imieniu innej osoby prawnej lub fizycznej mającej umowę z tym pasażerem. Aby przewoźnik lotniczy został uznany za obsługującego przewoźnika muszą zostać spełnione przez niego dwie kumulatywne przesłanki: wykonanie danego lotu oraz istnienie umowy zawartej z pasażerem. Zob. wyr. TSUE z 4.7.2018 r. (W. i in., C-532/17, EU:C:2018:527, pkt 18). Obsługujący przewoźnik podejmuje zatem decyzję o przeprowadzeniu konkretnego lotu, ustala jego trasę oraz przygotowuje ofertę przewozu lotniczego. Konsekwencją podjęcia tych decyzji jest ponoszenie przez niego odpowiedzialności za wykonanie lotu. Zob. wyr. TSUE z 4.7.2018 r. (W. i in., C-532/17, EU:C:2018:527, pkt 20). Pasażer może kupić bilet od jednego przewoźnika lotniczego, ale podróżować z innym, tak jak miało to miejsce w sprawie. To właśnie obsługujący przewoźnik lotniczy jest odpowiedzialny za zobowiązania określone rozporządzeniem Nr 261/2004 (zob. artykuł 2 Rozp. Nr 261/2004, Komentarz, red. Osajda 2020, wyd. 5/J. Luzak.)

W niniejszej sprawie pozwana spółka nie była przewoźnikiem wykonującym lot, którego dotyczy roszczenie, nie jest więc podmiotem odpowiedzialnym za jego odwołanie.

Powód wywodzi legitymację bierną pozwanej ze znajdującego się na potwierdzeniu rezerwacji i kartach pokładowych oznaczenia kodowego lotu (...) przypisanego pozwanej spółce. Stanowisko to nie zasługuje jednak na uwzględnienie. Wskazać należy, iż linia (...) A.G. dokonała sprzedaży biletów w ramach „tzw. code-share”, stąd na dokumentach podróży widnieje oznaczenie kodowe pozwanej spółki. Przewoźnik sprzedając bilet na lot wykonywany przez innego przewoźnika nadaje temu lotowi również numer w swoich systemach informatycznych. Nie oznacza to

jednak, że przewoźnik sprzedający bilet staje się przewoźnikiem obsługującym dany lot. Pozwana pośredniczyła w sprzedaży biletu, jednak to linia (...) GmbH podjęła decyzję o wprowadzeniu lotu na tej trasie do siatki własnych połączeń i przeprowadzeniu konkretnego lotu. Podjęcie tego rodzaju decyzji oznacza, że przewoźnik ten ponosi odpowiedzialność za wykonanie tego lotu, w tym między innymi za ewentualne odwołanie lub duże opóźnienia w przylocie. W świetle dowodów to linia (...) GmbH wykonywała przewóz.

Podsumowując podkreślić należy, iż posiadanie przez strony legitymacji czynnej i biernej w procesie jest przesłanką zasadniczą, od której istnienia uzależniona jest możliwość uwzględnienia powództwa, a jej brak, zarówno w postaci czynnej jak i biernej, prowadzi do wydania wyroku oddalającego powództwo.

Mając powyższe na względzie, Sąd Rejonowy doszedł do prawidłowego wniosku, że odpowiedzialność za opóźnienia lotu nie leży po stronie pozwanej linii lotniczej. Nie można więc uznać, że doszło do naruszenia art. 2 lit. b ww. rozporządzenia (WE) nr 261/2004.

W konsekwencji, Sąd Okręgowy nie podzielił apelacji i na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł o jej oddaleniu.

Rozstrzygnięcie w zakresie kosztów procesu w instancji odwoławczej zostało wydane w oparciu o treść art. 98 § 1 k.p.c., tj. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Na koszty te złożyło się wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika strony pozwanej w kwocie 135 zł obliczone na podstawie § 2 pkt. 2 w zw. z § 10 ust. 1 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804), według stanu na dzień wniesienia apelacji.